HUGO DE SANCTO CARO, UNVOLLSTäNDIG
Nordfrankreich (Raum Paris), um 1300
Seite 83v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35432
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

nuptiali, ⁊ ait illi, amice quom̃ huc intrasti.
n̄ hn̄s uestē nuptialem, at ille obmutuit, Iuci
cū futum dī porta, q. p ipm̃ multi introibūt in
glām, ⁊ rep̄b' in gehennā, l' n̄ aperiet os suū stul
t. ad laudandū dm̃, q. n̄ ē speciosa laus ī ore
peccatis. xx. vt ad comedendū, q. ypocrita e
suriet, ⁊ ly. xx. ecce serui mei comedent, et
nos esurietis, ecce serui mei bibunt ⁊ nos sici
etis, quē aū uocet stultū ostend. Qm cogitat ma
la facē ⁊ ut alius stult. uocabit. in futū. quod
reuelabunt occulta cordis, hoc in sapient ap
pellā, aperit multū, qui tm̃ uidet in facie, ecc.
xi. In fine hominis denudabūt opa illius, cogitatō
stulta pcm̃ ē, i. de peccō, l' cogitatō, i. delectatō,
l' consensus ⁊ cogitationis, ⁊ abhominatō homis
ē detractor, q. aliena sticta sp in ore suo portat,
⁊ fedat omis quib' loquit. vn ⁊. xxi. Remoue
a te ⁊ prauū, ⁊ detrhentia labia, pel' sunt a te,
nec solū abhominatō hominū est detractor, sd
etiam ipi eū ypē aduocati sūt eius, ⁊ q. di
ē eius attribuit. ⁊ desperatis in eis angustie. i.
in tempestate. l' in pscutione, l' in morte, minuet
fortitudo tua, spualis, qua stant, ⁊ effuminū
omia mala, inuenta portant, nullū pcm̃ tm̃
minuit fortitudinē mtis, sic desperatio, tollit eū
spem, q. ē anchora ⁊ fortitudo animē, ly. xxx. In
silentio ⁊ spe, erit fortitudo uā, erue eos qui
ducunt ad morte, temptatos, ut sustanā uāū,
Daniel xxi. vt dis adulcam. Jo. xxii. pz. Nē
quis simulis erit i. eripiens inopē de manu fo
tior eius, egenū ⁊ pauperem a diripientib; eū,
q. tendunt ad interitū corporalē, l' spualem. liberare ne
celles, ecc. iii. libā eū qui iniuriā patitur, de
manu ipsi, ducunt ad morte qui ponta
nei pcūnt. l' decepti trahunt.

Ly pcepti pdicatorib; doctoribus, ⁊ maxie
platis dat, qui eos qui ab hereticis seducunt, te
nent eruē, vera fidem pdicando, ⁊ eos q. tra
hunt ad interitū, a falsis frib; malo exemplo,
tenent liberare, exemplum bonorū opum ostendendo, si quos uident a tyranno, l' a fallo uelice op
p'mi, ⁊ eos eruē, p eis allegando, ly. j. q. ne uicinū
subuenire oppso, uicinare pupillo defendere in
iuriā, ⁊ uenire ⁊ arguere me dicē dns, Ie si eos
uident in tramite pscutionis lapsos, l' lapsuros, ⁊
eruē, hortando ad patiam sic ly Sebastianū, ⁊ Ma
rē ⁊ marcellianū, Ie si quos uident fame, l' egere
l' nudiare pituros, debēt libare subueniendo, ⁊
necessaria tribuendo. ⁊. Jo. iii. Qui habuerit sbam
huius mundi, ⁊ uidit fratrem suū necessitate hre,
⁊ clauserit uisca sua ab eo, quō caritas man:
in eo. ⁊. v. fili si spoponeisti p amico tuo, defixe
isti aptē extreneū manū tuā, sic ⁊ q. dico, ⁊ re
metipm̃ liba, q. incidisti in manū pximi tui,
discurre festina, suscita amicū tuū, si diuil ui
res n̄ suppetunt, ad eruendū l' liberandū, a morte
pituros, qui inspector ē cordis ipē intelligit, si
uera sit excusatio, ⁊ seruitorē aiē tue, q. tunc
debes, nt fallit q. omia nuda ⁊ apta ⁊ oculis, heb'
iiii. Reddituri, cuiusq; hoi bono ⁊ malo, uuyta opa sua,
si bona sunt opa pmiū, si mala, supplicū. apoc.
xxii. opa eū illoq; sequunt illos, q. retributū.

⁊ nō uideri. q. d. salo.

Noli dissimulare q. ds qui seruat corda ⁊ re
nos scit quid sit in hoie. vn Sal. xxxi. Nolite erra
re ds nō irridet. Comed fili mel. i. doctrina diui
nitatis auri. ut reficiaris q. bonū ē. p. bonū
in lex oris tui sup mi. ⁊ ē fauū. i. doctrina hu
manitatis dulcissimū gutturi tuo, q. ut' ad dul
ce ⁊ suaue ē anime humane, q. ubi caro fim̃ ē
⁊ habitauit in nob, gutti sic in uent. q. mo
dica ē refectio, si in futo erit plena refectio uen
tri. vn p. Zacabo eū apparuerit gla tua,
oel ybaiū comparat salo. doctrine sapie. q. sic illa
dulciora sunt ceris cibis, ita doctrina sapie ceris
dulcior suauior. ⁊ pstantior ē. ul' mel q. in principio
est moralis sapiciem notat. Iste fauus ⁊ mel. ū
sunt sunt allegoria sigcat. ū ablato uelamine
iste spualis suauitas tabore alicuius ⁊ mora pci
pit ⁊ sentit. In fauo quidē ē cera luminis.